

Sygn. akt V CSK 344/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z powództwa N. Ł. O.

przeciwko B. W. i Z. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 grudnia 2021 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych

od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt VI Ga (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2. zasądza od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę
2700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną pozwanych B. W. i Z. W. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt VI Ga (...), Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Tylko na tych

przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Zatem nie w każdej sprawie, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. W judykaturze Sądu Najwyższego, odwołującej się do orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu, jeszcze w okresie obowiązywania kasacji zostało utrwalone stanowisko, że ograniczenie dostępności i dopuszczalności kasacji nie jest sprzeczne z Konstytucją RP, ani z wiążącymi Polskę postanowieniami konwencji międzynarodowych (por. uzasadnienie uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2001 r., III CZP 49/00, OSNC 2001, nr 4, poz. 53).

Podstawowym celem postępowania kasacyjnego jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa i jurysprudencji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 147).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Przesłanka ta nie została jednak spełniona.

Według ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej oraz innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002, III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia

21 czerwca 2016 r., V CSK 21/16, nie publ., z dnia 15 czerwca 2016 r., V CSK 4/16, nie publ.).

Według skarżących istnieje konieczność wyjaśnienia: 1) czy przedstawienie przez powoda (dochodzącego zapłaty) niepodpisanej umowy przelewu wierzytelności (przelew na rzecz firmy windykacyjnej) i jednoznaczne przyznanie przez tego powoda faktu prawnego (w postaci przelewu wierzytelności) - powoduje, iż w przypadku podniesienia przez stronę pozwaną zarzutu braku czynnej legitymacji procesowej, powód chcąc wykazać fakt prawny w postaci przelewu zwrotnego dochodzonej wierzytelności (powrotu wierzytelności do powoda) może ten fakt wykazywać przez powołanie się na w/w niepodpisaną umowę; 2) czy w przypadku gdy powód potwierdza (przyznaje w rozumieniu art. 229 k.p.c.) fakt cesji dochodzonej wierzytelności (cesja na rzecz firmy windykacyjnej) - obowiązkiem strony pozwanej, podnoszącej zarzut braku czynnej legitymacji procesowej po stronie powoda - jest wskazywanie (wykazywanie) causy tego przelewu (wskazywanie konkretnej podstawy przelewu np. konkretnej umowy) czy samo przyznanie (w toku procesu) przez powoda zaistnienia faktu prawnego przelewu wierzytelności (z powoda na rzecz firmy windykacyjnej) jest wystarczające do przyjęcia, że doszło do pierwszego przelewu (przelewu z powoda na rzecz firmy windykacyjnej - powodującego brak czynnej legitymacji procesowej po stronie powoda - bycie niewierzycielem - w momencie zamknięcia rozprawy).

Udzielnie odpowiedzi na przedstawione pytania jest zbędne dla rozstrzygnięcia sporu. Należy bowiem zauważyć, iż skoro powodem w tej sprawie nie jest cesjonariusz, to bezprzedmiotowe byłoby wykazywanie przez powoda faktu dokonania skutecznej cesji wierzytelności; ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na pozwanych podnoszących zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda. Z drugiej strony nawet przyjęcie, że taki fakt miał miejsce (przelew wierzytelności), to jak wynika z ustaleń faktycznych umowa powierniczego przelewu wierzytelności została zawarta na czas określony 12 miesięcy - od dnia 22 maja 2018 r. do dnia 21 maja 2019 r. i z chwilą bezskutecznego upływu tego terminu (braku zapłaty należności objętej przelewem), wierzytelność będąca przedmiotem tego przelewu z dniem następnym przechodziła z powrotem z cesjonariusza na powoda (przelew zwrotny).

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. a o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł w oparciu o przepisy art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., art. 398²¹ k.p.c. i art. 391 § 1 k.p.c. Na zasądzone koszty składa się wynagrodzenie za zastępstwo procesowe ustalone według minimalnej stawki taryfowej (§ 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 2 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, jedn. tekst: Dz. U. z 2018, poz. 265).